

„NE BÁNTSD A
MAGYART”

Zrínyi

MURAKÖZ

„Adassék tisztelet
a katoná
eszménynek”

Zrínyi-fohász

Előfizetési ár: fél évre 6. — P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1943. augusztus 6.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

NÉPEK SORSA

Nagyot vétett az emberiség nemcsak a közelmúltban, hanem az elmúlt évszázad során is, amiért a nemezis ezt az immár második véres világháborút bocsátotta reá büntetésül. Az első világháború előtt az emberek hosszú évtizedekig élvezték a boldog békét, ezt az időt hasztalanul elpocsékolták s az emberiség sorsát nem vitték előre egy lépést sem. Pedig lett volna tennivaló elég. A hágai tessék-lássék békekonferenciák sok szót és mégtöbb papírost pazaroltak el, a különböző külügyminiszterek minden évben más-más furdőhelyen konferenciáztak s kiadták a komünikét: „Az európai egyensúly biztosítva van.” Igen, biztosítva volt mindaddig, amíg a külügyminiszter urak jönnek nem látták az első világegést megindítani.

Ostobaság volna azt állítani és nincs aki elhiszi, hogy a szarajevo merénylet okozta a háborút. A háború már évek óta ott lebegett a levegőben, Princip és Társai éppen csak hogy kirobbantották. A vérből aranyat csináló bankárok és gyárosok, akik dróton rángatták a politikusokat, azok csinálták az első világháborút. A Rotschildok, akik szívesen neveztek magukat Európa bankárjának és többi fajrokonai, akik idegesen felhőrdültek, ha reggeli teájukhoz a kifli nem volt elég ropogós, de nyugodt lelkiismerettel túrték, hogy London szegény negyedeiben a munkások gyermekei és Indiában a kizsárolt munkások milliói küzdenek az éhhalállal, ezek csinálták a háborút.

Az akkori 80 milliós Németországnak nem volt szabad elnie. A hatalom urai, a gögös Anglia az ő világot átfogó kereskedelmével, büszke hajóival vakon bízott a maga erejében s azt hitte, hogy csak neki szabad a világon ropogós kiflit ennie, nem elégedett meg azzal, hogy egyszerűen a félvilágot markolja, neki az egész kellett. A bankárok, gyárosok zsebe telhetetlen, a lordok, viscountok és egyéb nagy urak gögje határtalan. Ezek csinálták a háborút.

S amikor a német hadsereg, soha le nem győzve, de a blokádtól agyankozva, kénytelen volt a hadműveleteket befejeztetni, a rotschildi hölgyek kéjlelkek győzelmi mámorukban. Jött a munkátlanság, a nyersanyagoktól való elzárás, éhezó gyermekek, Európa elszegényedése, Versailles, Trianon . . . ! Oh gyászos idők!

S vajjon tanultak-e ezek az urak valamit? Rájöttek-e arra, hogy Európa sokmillió lakosságát, a világ egynegyed

részét nem lehet csak úgy megfojtani? Megtanulták-e a fizikából azt, hogy minél erősebb az akció, annál nagyobb a reakció? Nem, ezek az urak nem tanultak semmit. Az elmúlt 25 évet is hiába pocsékolták el, pedig a rotschildi szabályokban az is benne van: „leben und leben lassen.” Élni és élni hagyni mást is.

Nem! A győztesek, a hatalom, a különböző pénz-, vasút, konzerv, cipőkrém- és egyéb királyok, az ő nyílt és titkos szervezeteik továbbra is irányítani igyekeztek a világ folyását, az elnyomott népeken gyakorolt igazságtalanságokat nem akarták meglátni, a munkátlanság, a dolgozó munkások kizsárolása az utolsó csepp végig, mindezt ők nem látták és nem akarták meglátni. A börzespekulációk, nekik mindegy volt, hogy földrészek keservesen dolgozó népei belepustultak a „hausseba” és „baisseba”, csak ők vághassanak zsíros dividendákat részvényeikről és tehessenek világszerte utazásokat magányachtjaikon. Ezek csinálták a második világháborút.

Danzig! 1939! Hol vagyunk már attól! Lengyelország bukása! Franciaország, Belgium, Hollandia, Norvégia, Jugoszlávia, Görögország, ki beszél már ezekről? Egészen másról van itt szó! Németországot, Olaszországot tönkre tenni, Európát átengedni a bolsevista boldogságnak s azután uralkodni az egész világon. Gabonát, gyümölcsöt nem szabad Európának termelnie, állatot sem tenyésztenie, hanem Amerikából cédulara kapni a kenyeret és viselni a „yenkit” által levett ócska ruhákat. Ezt is persze csak addig, amíg az ő kedvük tartja, mert hiszen kezükben tartják a hatalmat s ha valamelyik európai nemzet „rossz gyerek” lesz, egyszerűen be lehet szüntetni a kenyérszállítást.

De gazda nélkül csinálták a számadást. Akit az Isten meg akar büntetni, attól elveszi személvilágát. Vakok ellenségeink, vakok. Eddig egyetlen számításuk sem vált be. Az álnok Anglia az „európai kultúra” védelmében először bukni hagyta Lengyelországot, amelynek fűt fűt ígért, de ma nem akar semmit sem tudni róla, belevitte a háborúba Franciaországot, Belgiumot, Hollandiát, nem sikerült Belevitte Jugoszláviát, Görögországot, nem sikerült Belevitte Norvégiát, ez sem sikerült. Szövetkezett Szálkinnal, ránk zudította a 200 milliós bolsevista rémet, ez sem sikerült. Az utjelző táblák: Varsó, Brüssel, Verdun, Páris, Compjen, Amsterdám, Dünkirchen, Narvik, Belgrad, Athén, Kréta, Szingapur, Honkong, a szi-

getek stb. Vajjon hogy fognak ezek az urak számot adni a sok milliónyi hiába elhullatott vérről? Milyen jelentést fog Churchill és Anglia főpapja az Örök Bíró elé terjesztetni?

Végül reánk zudították Amerikát. Roosevel barátunk, hazugságban Churchill méltó társa, sutba dobta a Monroe elvet és beleavatkozott Európa ügyeibe, mert az ő Rotschildjai is éhesek. Ez sem fog sikerülni.

A tengelyhatalmak eddig éppen tiz ellenséges országot vertek meg és tartanak megszállva, hát hogy képzelik az amerikai gangszterek, hogy éppen ők fognak minket megvégni? Talán vízzé vált a hősi vér? Vagy talán Európát papíroskatonák védik? Nem Uraim, Önök nagyon csalódnak! Ahogy elfogyott Sztalin milliós serege, mert istentelen célért küzdött, ahogy ócska vassá váltak a bolsevista tankok és repülőgépek sok ezrei, úgy fognak ócska vassá válni és a víz alá kerülni az amerikai büszke hajók és négymotorosok, mert szintén hamis célért küzdenek és Roosevel az új elnök-választáskor majd számot adhat, mit mivelte a nép bizalmából.

Az elpocsékolt hadianyag sok milliórdot fogyaszt dollárokból és fontokból. Nem tartjuk ellenségeinket oly ostobáknak, hogy ne tudják, hogy ebből soha egy fillér sem fog megtérülni. Majd ha a fegyverek elcsendesülnek, az amerikai és angol adófizetők és munkások kérdezzék meg vezetőiktől, miért volt mindez és köszönjék meg, hogy oly adósságba verték polgáraikat, amit még száz év múlva sem lesznek képesek kifizetni.

Ez a népek sorsa, Minden népeket az Isten olyan vezetőikkel áld meg, amelyeket megérdemelnek. A féktelen birtvágnak ez a reakciója, aki szelet vet, vihart arat.

Európa vára bevehetetlen, el van látva mindennel, legfőképpen vitéz hadsereggel és bölcs vezetőikkel s el fog jönni az a nap, amikor keserűvé válik az édes falat azoknak a száájában, akik ma örömtáncot járnak és pezsgős vacsorákat rendeznek minden titkos rádióhírré, akik boldogok, ha a tulsó oldalról, akármilyen csekélyértékű s egyáltalán nem döntő eseményekről hallanak.

Jegyezzék meg, hogy minden küzdelemnek egyszer vége szakad s ha a fizetés napján keservesen fognak csalódni, vessenek önmagukra.

Sp.

PRUSATZ VIKTOR

nyug. m. kir. ezredes

Ismét egy régi, magyar, csáktornyai patri-cius család tagja szállt a sirba és sajnos nemesi címerét meg kell fordítani kriptáján, mert saját nevén nem hagyott örököt.

Prusatz Viktor, néhai Prusatz Alajos, csáktornyai tekintélyes polgár, évtizedeken át városbíró és néhai Polanecz Matild fia. Egyik őse már 1780-tól több mint 30 évig Csáktornyan városi főjegyző volt, amit a különböző régi városi, latin jegyzőkönyvek bizonyítanak. Apja, Prusatz Alajos hosszú városbíráskodása alatt indult meg a város fejlődése. Akkor építették a kaszárnyát s vezették be a villanyt, Budapest és Szeged után a harmadik helyen Magyarországon. Prusatz Viktor 1881-ben született, a polgári iskolából átmélt a nagykanizsai gimnáziumba, majd katonai tanulmányai befejezése után mint fiatal hadnagy kezdte pályafutását, a világháboruban csapatai élén részt vett, az orosz fronton hadifoglyába is jutott, majd a m. kir. honvédség átszervezése után ezredes. Küzdelmes harcéri szolgálata folytán egészsége megrendült, így katonai karrierjét nem fejez-hette be s mint ezredes vonult nyugalmába.

A Muraközi Szövetségnek, alapítása óta, tevékeny tagja volt s e téren is nagy érdemeket szerzett.

Sajnos az emésztő kór tovább végezte rom-boló munkáját s így a mi drága „Viktor bácsink” dacára az önelhaldozó családi és orvosi ápolás-nak, július 29-én Budapesten, bevonult Csaba vezér hadseregébe, az Örök Főparancsnok elé.

Holttestét családja hazahozatta s augusztus 3-án temették el a családi kriptába. Temetésén résztvett a honvédség tisztikültsége és diszki-szerete és ugyszólván egész Csáktornya.

A katonai küldöttséget a helyőrség parancs-noka vezette, a koporsó lebecsátásakor a diszki-szeret parancsnoka tisztelgést vezényelt, a kürtös elfújta a diszjelet, a papság és a közönség elimá-dkozta a Miatyánkot s ezzel Prusatz Viktor m. kir. honvédezes befejezte földi pályáját, teste ott nyugszik apja, anyja és sógora id. Pecsornik Ottó koporsója mellett és várja az örök feltáma-dást, lelke pedig ott áll a legfelsőbb Mennyei Hadur előtt az első világháborús és a mostani hősök között.

A honvédség babérkoszoruját maga a pa-rancsnok tette le, ezenkívül megszámlálhatatlan koszoru és virágoskor borította a koporsót.

A megboldogultban özv. Pecsornik Ottóné szül. Prusatz Paula fivérét, Pecsornik Ottó országgülyési képviselő és városbíró, V. Pecsornik Paula tanárnő és I. Pecsornik Márta ezredes ne-je nagybátyjukat gyászolják, de gyászolja a jovi-ális, közszeretletben állott öreg ezredes urat az egész régi Csáktornya összes jó barátai és ismer-ősei.

Nyugodjék békében és álmoldjék a nagy és boldog Magyarországról és forrón szeretett szü-kébb szülőhazájáról, Muraközről.

„ARANY BÁRÁNY”

Kötöttáru üzem, CSÁKTORNYA

Kossuth Lajos u. 14. - Telefon 13.

Gyárt elsörendü kötöttáruat.

Tulajdonos: Kuráth Joachim

A lábbeli beszerzésére és javítására vonatkozó közellátási szabályok

A hábous anyaggazdalkodás a lábbeli for-galma terén is különleges szabályokat hozott ma-gával. A lábbelikészítéshez szükséges nyersanyagok menell gazdaságosabb felhasználása és a lábbelikereskedelem hatóság irányítása mellett a közellátásügyi miniszter a lábbeli beszerzésének és javításának módját is szabályozta, hogy ezal-tal a rendelkezésre álló készleteknek a fogyasztók között való arányos és igazságos szétosztása biz-tosítva legyen.

Erre a célra szolgál a lábbelforgalom terén bevezetett hatósági utalványrendszer.

Utalványrendszer

A lábbelforgalom szabályozása szempontjá-ból különbséget kell tenni börtalpu lábbeli és börtalpu felhasználása nélkül készült (u. n. mütal-pu) lábbeli között.

A börtalpu lábbelifajták legnagyobb része zár alatt van. Eredetileg (1941 március 20-án) minden börtalpu lábbelit zaroltak, a használt és 23-asnál kisebb gyermeklábbeli kivételével. Ké-sőbb azonban (1941 március 28-án, illetöleg júni-us 17-én) a zár alól többsét feloldottak. A zár alól feloldott börtalpu lábbelik jegyzékét minden lábbelikészítéssel foglalkozó iparos köteles fel-tünö helyen kifüggeszteni. Ez ebben a jegyzék-ben felsorolt lábbelik tehát nincsenek zarolva, minden más börtalpu lábbeli azonban zár alatt van.

A talpbőr (1939 szeptember óta) szintén zár alatt van.

Zarolt börtalpu lábbelit és talpbőrt csak ha-tósági utalványra lehet vásárolni. Ugyancsak utal-vány szükséges a lábbelinek börtalpu felhasználá-sával végzett fejelésre vagy talpalására is.

A zár alatt nem lévő börtalpu lábbeli és általában a börtalpu felhasználása nélkül készült (mütalpu) lábbeli nem utalványköteles; ez az utóbbi ugyanis zarolva nincs. Ha azonban vala-mely törvényhatóság területén a lakosság lábbeli-szükséglete az utalványra kiszolgáltatott lábbelik és talpbőrök után kellö képpen nem fedezhető, a törvényhatóság első tisztviselője a közellátási felügyelőség meghallgatása után előterjesztést te-het a közellátásügyi miniszterhez az iparosoknak és kereskedőknek található nem börtalpu lábbelik zarolása iránt. Az így zár alá vett nem börtalpu lábbeliket a miniszter rendelkezései szerint az általa megküldött sargazsimi utalványok után kell szétosztani.

A börtalpu lábbeli vásárlására, készítésére és javítására háromféle utalvány van rendszeri-sve:

1. Pirosszínű utalvány lábbeli mérték utáni készítésére.
2. pirosszínű utalvány lábbeli fejelésére és talpalására.
3. zöldszínű utalvány kész lábbeli vásárlá-sára.

Mérték utáni rendelés, fejelés, talpalás

Az iparos megrendelésre, mértékzerinti, börtalpu felhasználásával csak piros utalványra készíthet lábbelit, lábbeli fejelést és talpalást pedig (saját magának is) ugyancsak piros utalvány-ra vegezheti. A fogyasztó köteles a piros utal-ványt az iparosnak megrendeléskor elismervény ellenében átadni (t. i. az iparos is csak a piros utalványra szerzetheti be a szükséges anyagot).

A piros utalványon a kiadó hatóság feltün-teti a nagyság számát, valamint azt is, hogy az utalvány magasszaru vagy felépítés szerűen az utalvány kizárólag a rajta feltüntetett nagyságu lábbeli készítésére, fejelésére vagy talpalására er-venyes.

A fogyasztó a piros utalvány alapján a talpbőrt a talpbőrkerekedővel maga is megvá-rollhatja s a talpbőrkerekedő a talpbőrrel egyide-jeleg a meghatározott mennyiségű felsőbort és mellékanyagokat is köteles az utalványt bevaltó személynek kiszolgáltatni. Az iparos a lábbeli mérték utáni készítését, fejelést vagy talpalást a megrendelő által hozott talpbőr (felsőbort és mellékanyagok) felhasználásával piros utalvány

nélkül elvállalhatja. Az ily módon vállalt munká-ról bekötött és sorszamozott lapokból álló könyv-ben nyilvántartást kell vezetni, amelyben fel kell tüntetni a megrendelő nevét és lakcímét, a meg-rendelés keltét, valamint az elvállalt munka ne-mét.

Az olyan tesifogyatkozásban szenvedők akiknek különleges (orthopéd) lábbelire van szük-ségük, amelyhez a rendes lábbelnél több talpbőr vagy más anyag szükséges, a piros utalvány alap-jan mérték után nem készíthetnek és nem fejel-hetnek vagy talpalhatnak lábbelit, mert a piros utalvány csak a rendes lábbeléhez szükséges mennyiségű talpbőr és egyéb anyag felhasználá-sára jogosít. A ilyen személyeknek a gyögycipő készítéséhez szükséges börtanyag kiutalást külön kell kérniük. A kérelemhez csatolni kell az OTI-nak, MABI-nak, OTBA-nak, a MAV vagy a Posta betegségi biztosító intézetének, vagy ha-tósági orvosnak a tesifogyatkozás mérvét (a láb betegségeinek pontos és érthető megnevezését) igazoló bizonyítványt s ezenfelül az illetékes közellátási hatóság igazolását arról, hogy a fo-lyamodó az utalványrendszer bevezetése óta mi-lyen időpontban kapott lábbeli bevasárlására, ké-szítésére vagy javítására jogosító utalványt. Az igazolásban megjelölendő az utalványok kiadá-sának időpontja és az, hogy a kiadott utalvány kész lábbeli vásárlására, lábbelinek mérték utáni készítésére, fejelésére vagy talpalására jogosító utalvány volt-e.

A gyögycipő készítéséhez szükséges anyag kiutalása iránti kérelmet a fenti mellékletekkel felszerelve a cipőiparosnak kell benyújtani a Lá-bbéli Központhoz. Benyújthatja ugyan közvetle-nül maga a kerélmező is, ebben az esetben azon-ban a kérvényben fel kell tüntetnie annak a ci-pésziparosnak pontos nevét és telephelyét, akit a gyögycipő elkészítésével megbizott.

Gyögycipőt csak azok igényelhetnek, akik-nek testi fogyatkozása feltétlenül szükségessé te-szi a nagyobb mennyiségű bört felhasználásával készített cipőt. Akinek például csak bokasüllye-dése van, vagy lúdtalp-betét viselésére szorul, gyögycipőt nem kaphat.

A lábbeli javítása

Az iparos lábbeli javítást talpbőr felhasználá-sa nélkül vagy talpbőr-kiszabási hulladékból utalvány nélkül elvégezheti.

Talpjöltözéshez és sarokföltözéshez csak hulladékdarabokat szabad felhasználni.

Saroklelépítéshez bört csak a felsősarokfölt számaru szabad feloldozni, egyébként megbizható anyagot és talpbőr-hulladékokat kell felhasználni. Felsősarokföltnek csak hulladékdarabok és pedig terhibelbeimel paronként legfeljebb 4 dgk, noi és gyermeklábbelinek legfeljebb 3 dgk, csizmanal leg-feljebb 5 dgk mennyiségben alkalmazhatók.

A lábbelitalp orrat és sarkat a kopastól való megóvás céljából alkalmas módon (patkóorr és sarokvas, legalább háromszoros koptatószegeles, bakancsszeg, favédők a talpon stb.) meg kell erősíteni.

Ezek a rendelkezések nemcsak a börtalpu, hanem a fa- és egyéb mütalpu lábbeli, bucskor és fapapucs (klumpa) készítésére és javítására is vonatkozik.

Kész lábbeli vásárlása

A kereskedő bármilyen zarolt lábbelit, az iparos pedig a nem mérték után (megrendelésre), hanem raktkarra készített zarolt lábbelit a fogyasztónak (saját magának is) csak zöld utalványra szolgáltathat ki. A zöld utalvány a rajta feltün-tetett talpaju (férfi, noi, gyermek) egy pár lábbeli beszerzésére fogosít. Az olyan kispáros, aki leg-feljebb 4 segedet foglalkoztat és a felsőszepnem-gépen kívül elemi erővel hajtott munkáegzet nem használ, az általa raktkarra készített lábbelit piros utalványra is kiszolgáltathatja.

(Folyt. köv.)

Kérlek lábbeli olásonkat, hogy a tárgy fontosságá-tal való tekintettel, örözzek meg ezt a lapszámunkat.

Önvédelem címén felmentették a muraközi gazdat, aki isafával agyonverte támadóját

Még a jogszárv megsejlesztés alatt történt, hogy Luttenbergben egy alkalommal nagy mulatság volt, amelyen két község népe együtt mulatozott és a férfiak, ahogy ilyenkor szokás két táborra szakadnak. A két férfítábor csakhamar összehajlózott egymással, néhányan neki mentek Meszarics István ráckanisai gazdának. A helyzet veszélyes volt. — Reisz Lajos isafát ragadott és azzal neki ment Meszaricsnak. Az kicsavarta ellenfele kezéből az isafát és hogy támadóit távol tartsa magától, pörgetni kezdte maga körül. Reisz mindennek dacára meg akarta közelíteni Meszaricsot, a nehéz isafa olyat ütött koponyáján, hogy sérüléseibe belehalt. Megindult az eljárás. Több-

ször volt már tárgyalás. Meszarics minden alkalommal azzal védekezett, hogy saját védelmében kénytelen volt az isafát használni, különben is nem szándékosan ütött, hanem cél nélkül pörgette a fát, hogy ellenfeleit távol tartsa magától. A törvényszék szükségesnek látta újabb tanúk kihallgatását. Most harmadikban a koronatanu Szomolka Sándor kihallgatására került sor, aki mint szemtanu megerősítette a vádlott védekezését. A hatóság védőbeszéd után a törvényszék a jogos védelmet állapította meg és Meszaricsot felmentette a szándékos emberölés vádjá és következményei alól.

Hosszú bünper nyert ezzel befejezést.

Kaszával halálra kaszabolta testvérét egy muraközi gazda

Nem mindennapi esemény tartja izgalomban a Stridóvárhoz tartozó Ligetfalu község lakosságát. A községben egy telken laknak a Belovics testvérek, János és Ágoston. Kettőjük között hosszabb idő óta ellenséges viszony állt fenn, amely gyakran összehajlózott robbant ki. A két testvér a minap is élesen egymásnak támadt, majd az első izgalom elcsillapulta után az egyik testvér átment a másik lakására, ahol folytatták a veszekedést. A szóváltás annyira szenvedélyes lett, hogy Belovics János karot ragadott és azzal támadt fivérének. A helyzet állítólag olyan fenyegető volt, hogy Belovics Ágoston saját személyének védelmében hirtelen lekapta az előszobában felakasztott kaszát és azzal tartotta távol magától fivérének, eközben, hogy eltávolítsa fivére útseit, a kaszával többször Jánosra szühintett, akit a mellén, nyakán és hátán megsebesített. Belovics János verében összeesett. A hazbeliek összefutottak, majd kihívták dr. Zgonik

Gyula orvost, aki az első segélyt nyújtotta. Intézkedésére beszállították az eszméletlen embert a csáktornyai közpórházba, azonban már minden hiábavaló volt, mert a szerencsétlen fiatalember annyi vért vesztett, hogy rövidesen meghalt.

Az esetet jelentették a csendörök a nagykanizsai kir. ügyészségnek, ahonnan a kir. ügyész intézkedett, hogy a csáktornyai kir. járásbíró részéről a vizsgálóbíró szalljon ki a községbe, a törvényszéki boncolás megjejtésére és a vizsgálat lefolytatására, ami meg is történt.

Belovics Ágostonat, a tettest kihallgatták. Ismételtén azzal védekezett, hogy testvére karóval támadt rá és ütötte, ő csak önvédelemből használta a kaszát.

Mivel Belovics Ágoston szokásától nem kell tartani, egyelőre szabadlábon hagyták. A csendőrségi nyomozás tovább folyik az ügyben.

A holttest eltemetésére megadták az engedélyt.

Nagy búcsú a muraköziek részére Búcsúszentlászlón

Muraköz nagy fia, Uzdóczy-Zadravetz István ny. tábori püspök is részt vesz a búcsún

A mi, nagyon vallásos muraközi népünknek nagyon hiányzik, hogy már két éve nem volt alkalma vallásos szükségleteit és lelkét búcsún az isteni malasztal megerősíteni, ahogy ez nálunk ősidők óta bevett szokás.

Amint már kezdettől tapasztaljuk, vezetőink a lakosságnak nemcsak jólétéről, hanem lelki szükségleteiről is igyekeznek gondoskodni s ezért széleskörű mozgalom indult meg, hogy augusztus 14—15-én, Nagyboldogasszony napján, Muraköz részére Búcsúszentlászlón nagy és fényes búcsút rendezzenek.

Búcsúszentlászló harmadik állomás Nagykanizsától, a ferencrendieknek ott nagy zárdájuk van, a zárandokok külön vonaton mennek oda és vissza, olcsóbb vasuti jeggyel. A zárandokokat várja és a körmenetet vezeti Muraköz nagy fia, Uzdóczy Zadravetz István ny. tábori püspök, felsőházi tag, aki nagy pontifikációs misét mond* és áldást fog osztani. A búcsún Zalavármegye és Muraköz előkelősége is meg fog jelenni. Pecsornik Ottó országgyűlési képviselőnk, aki a szervezés körül sokat fáradozik, szintén részt vesz a zárandokuton.

Szép és felemelő volna, ha leventefiúk és leányok muraközi nemzeti viseletben zászlók alatt, leventejelvényel, továbbá

tűzoltóink zászlókkal, zenekarokkal részt vennének ezen a zárandokuton, hogy megmutassák, hogy Muraközünk nemcsak vallásos, hanem egyik legszebb gyöngye is magyar hazánknak.

Misék, gyónások magyar és muraközi nyelven, lakás, illetve éjszakára hely mindenki részére lesz.

Aki a zárandokuton részt óhajt venni, jelentkezze a zárandfőnökségi irodában, azonkívül minden plébánián is be lehet iratkozni.

Muraköziek! Áhítatos szívvél forduljatok a Mindenhatóhoz és köszönjétek meg, hogy megörzött bennünket a háború borzalmaitól.

Porcinkula búcsú Csáktornyan

A Szent Ferencrend Porcinkula búcsuját az ájtatos muraközi és a felszabadulás óta a Muran tuli zalavármegyei lakosság ismét a régi fényvel ülte meg és megmutatta, hogy segítséget csak Istentől vár.

A megsejlesztés alatt ez a búcsú sokat vesztett látogatottságából, de a felszabadulás óta a régi búcsúlátogatók ismét itt vannak és magukkal hozzák az újabb felölt generációt, hogy ki-

Első Muraközi Szövöde Rt. CSÁKTORNYA

Széchenyi u. 50 • Telefon: 31.

Központi iroda: BUDAPEST

kérjük az isteni segítséget ezekben a nehéz időkben.

Vasárnap már a délelőtti órákban érkeztek a különböző, kisebb-nagyobb zárandokcsoportok Muraköz és a megye különböző vidékeiről, zászlókat, feszületeket vive, imádkozva és szent énekeket énekelve. A templom egész nap telve, minden gyónatárszéknek kéri a hívők az isteni malasztot. Misék, prédikációk és szent áldások magyar és muraközi nyelven.

A búcsú fénypontja volt a vasárnap este 7 órakor megtartott körmenet, amelyen a hívők ezrei jártak körül a várost és imádkoztak, hogy a jó Isten minél előbb adja meg a boldog békét.

Hétfőn egész nap tartották az istentiszteleteket és ájtatos könyörgések, délután pedig a fiatalok, szerény keretekben egy kicsit mulattott is. Úgy látszik a jó Isten szereti az ő muraközi népet, mert ehhez a szent ünnephez szép napos, időt adott.

Akik részt vettek ezen a búcsún, lelkük megtelt az isteni malasztal és nem fogják elfelejteni ezt a szép, Istennek szolgáló napot.

Kisgazdák örlési tanusítványa.

A Közellátási Hivatal fontos közlése.

Több helyről az a panasz érkezett a Közellátási Hivatalhoz, hogy a közigazgatási hatóságok az 5 kat. holdnál kisebb szántóterülettel rendelkező gazdálkodók részére a vámörlési tanusítvány kiállítását megtagadják azzal az indoklással, hogy a gazdálkodók kenyérgabonabeszolgáltatási kötelességüknek még nem tettek eleget. A Közellátási Hivatal ezzel kapcsolatban közli, hogy a közigazgatási hatóságok a vámörlési tanusítvány kiadását a felhozott indok alapján nem tagadhatják meg.

Nagykanizsán

Nagy választékban kaphatók

kész női kabátok

esőköpenyek

szép nyári ruhák

k o s z t ü m ö k

p o n g y o l á k

Sütz^{NE}

A sport konvédelem.
A honvédelem és a modern
harcászat nélkülözhetetlen
kelléke: az úszástudás.

Jóforgalmú üzlethelyiség

két raktárral, négy szobával,
mellék helyiségekkel

bérbeadó

Azonnal elfoglalható, esetleg a
ház eladó.

MAYERCSÁK BÉLA
Csáktornya.

HIREINK

— **Esküvő.** Vasárnap, augusztus 8-án ve-
zeti oltárkoz a stridóvári templomban Rodik Ti-
vadar vashegyi tanító Nemezc Emiliát, Nemezc
Károly stridóvári kereskedő és neje Alt Ilona
bájos leányát. Sok szerencsét az új párnak.

— **Áthelyezés.** Modrovich Nándor m. kir.
főhadnagy, leventekörzetparancsnokot Sumegre
helyezték át hasonló minőségben. Modrovich
Nándor a muraközi leventegyesületet megalaki-
tásakor vette át nehéz szolgálatát. Hosszu ideig
volt járási leventeparancsnok. Szorgalmas és ön-
feláldozó tevékenységével az alája rendelt leventé-
k szeretett és megbecsült, a közönség részé-
ről pedig igaz tiszteletet érdemelt ki. Tavoza-
sát sajnáljuk és őszinte jókívanságaink kísérik új
állomására.

— **A Bajtársi Szolgálat — Vöröskereszt
gyűjtése.** Vasárnap, augusztus 1-én derék hölgye-
ink és leventék ismét elfoglalták helyei-
ket a város főbb terein és gyűjtötték víz-
hóvédeink családtagjai és a rokkantak részére.

A hölgyek fáradozása meg is hozta a gyű-
mölcsöt. Lépten-nyomon találkoztunk vöröskereszt
cédulás jószívű adakozókkal s a gyűjtés
eredménye 1850 pengő. Köszönet a nemeslelkű
adakozóknak, akik most is megmutatták, magyar
és muraközi szívük mindig a honvédek és köz-
szónok a gyűjtő hölgyeknek és derék leventé-
nyoknak önteláldozó munkájukért. Hallottuk, hogy
a hölgyek közül többen, vasárnap egy kis szabad-
téri kirándulásra készültek, de mikor meghallot-
ták, hogy gyűjtés lesz, azonnal lemondtak róla,
mert — első a kötelesség honvédeinkkel szem-
ben.

— **„Krasznahorka büszke vára” leventé-
tünk előadásában.** Ifjú leventéink a visszatér-
és óta, hála a derék és fáradozó vezetőknél,
ugyszólván napról-napra fejlődnek úgy a kato-
nai vonatkozásra kiképzésben, mint a társadalmi
művelődésben. Legutóbb, vasárnap délután a
„Krasznahorka büszke vára” c. hazafias énekes
darabot adták elő kitünő betanulásban és rendez-
ésben a Levente Ötthon zsulolásig megtöltött köz-
zönség előtt. Az előadás végén nagyon kellemes
benyomást keltett a közönségre és derék leventé-
tünk sok megérdemelt tapsot kaptak.

— **Porcinkula-vásár Csáktornyan.** Aug.
3-án, kedddé tartották meg a szokásos porcinku-
lavásárt. Igásmarhaban nagy felhajtás volt és mind-
ent eladtak. Lóvásár gyenge volt. Az árak emel-
kedő irányzatot mutattak. A kirakodó vásár a
háborús viszonyok miatt gyenge volt.

Tested minden részét egyenletesen edzi
és fejleszti az úszástudás, egészségéd fenn-
tartja és ápolja!

Lővey Ingatlanforgalmi iroda utján
BUDAPEST József krt. 2. Tel. 145-712
Házak, villák, telkek mindenféle árban BUDA-
PESTEN és környéken allandoan KAPHATOK.

— Gyűjtésék a csonthéjas magokat
(cseresznye, szilva, barack) a Diákkaptár
számára.

A költő ír...

A költő ír saját magának,
Élete fontos a külvilágnak,
Szeretik, olvassák szép alkotásait
Elragadtatással szárnyal
Sok lélekkel
A végtelenség titkát árasztja el...
De tarsolya üres, még kenyere sincsen
Oh áldott a költő, kinek pénze nincsen!

Köszönöm Néked, hogy földre szülehettem
Köszönöm, hogy képmásod lehettem,
Köszönöm Néked a szírat, az alkotást
S a belőled kisugárzó Harmoniát!

Zalán Katalin

SPORT

Az úszástudás és nemzetvédelem

(Részlet dr. Rudóli Loránt, egyetemi m. tanár, VII. 10-iki
rádió előadásából.)

Mint az Alexander von Humboldt világöszt-
öndj több évi nyertese, a berlini olimpiász ide-
jén kint élve Németországban, igen élelnek részt
vettem a világ minden tájáról összesereglett ösz-
töndijasok tudományos buvátkodásban elmélyülő
életében. Ebben a tudományokban elvont társá-
ságban — amelynek tagjai közül igen sokan vol-
tak a külügyi szolgálatra készülők, illetve külügyi
szolgálatban állók — soha nem tapasztalt nép-
szerűsége tettünk szert mi magyarok, mikor
Csik nagyszerű győzelmét elérte. Idegen ösztö-
ndijasok is melegen gratuláltak nekünk és bánu-
latosan könnyű alkalmunk adódott, hogy a fel-
keltett érdeklődés folytán megismertessük az ér-
deklődőket a magyarság nagy sorskérdésével is.
Népszerűnek lettünk a sport, az úszósport által és
ezen keresztül ezt az alkalmat kihasználhattuk
nemzeti propagandára! — Ekkor láttam igazán,
a maga elő valóságában először, hogy a sport
valóban diplomáciai tényező. Ez a felismerés
még azokat is az úszósport lelkes híveivé tette,
akik a sportot egyáltalán nem kedvelték és ez a
meggyőződésük lépten-nyomon megerősítést nyert
az egész külföldi tartózkodásunk idején is, —
miként erről nekem később számot adtak.

Ezt tartom ma is, az úszósport és általában
a sport egyik legfőbb jelentőségének.

De az úszósportnak még számos más, a
társadalom életében fontos szerepet játszó kiemel-
kedő sajátossága is van.

Ezék között a legelsőnek kell megemlítenem
a honvédelmi, közelebbre: a harcászati jelentő-
ségét. — Nem új keletű felismerésre utalunk ez-
zel, hisz a honfoglaló őseink harcában is nagy
szerepet játszott az úszás. Csak két adatot emel-
lünk ki a magyar történelemből; éspedig a legre-
gőbb magyar historias énekek egyikét: „A nek
Pannónia megvételeéről” című, amely szemint a
Duna menti meghódítására induló őseink „Kelenfő-
dén a Dunán átkelének”. Kelenföldön elsősorban
a mai Lagymányos értendő.

Mai nyelven szólva: nagy úszósiker volt
Buvár Kund tette is, aki 1052-ben III. Henrik
hajót Pozsonynál egymaga megfurta. — Őt, Bu-
vár Kundot, ezen tette folytán, valóban a mai
úszóideálnak tekinthetjük, mert őbenne megvolt

a hősi merészség, a magyar lendület, a lángoló
hazaszeretet és a kitünő úszástudás, tehát mind-
ama tulajdonságok, amelyeket ma is elvárunk
úszóinktól.

De a modern harcászat is bővelkedik olyan
eseményekkel, amelyek az úszástudás fontosságát
igazolják. Megemlítjük itt: Singapur, Honkong be-
vételtét, ahol a különlegesen kiképzett japán ka-
tonaúszók voltak a sikeres ostromlók. De szem-
léltető példák erre: az iszonzói csaták és általában
a hidfő alakításokkal kapcsolatos kemény küzdel-
mek.

— 0 —

— **Muraköz fia sakkmeister.** Dr. László
Csaba, honvédelmi miniszteri segédtitkár, dr.
László Béla csáktornyai ügyvéd fia, a díszgyőri
júliusi sakkversenyen kiváló eredményével el-
nyerte a sakkmeisteri címet. Örömmel regisztrál-
juk a hírt, mert ez ismét azt jelenti, hogy Mura-
köz fia mindenütt az elsők között szerepelnek.

— **FIGYELEM! Augusztus 15-én, vasár-
nap délután fél 5 órakor a csáktornyai idény-
fűrdőben nagyszabású körzeti úszóverseny
lesz. Vízilabda és repülőlabda bemutató. Bő-
vebbet jövőheti számunkban. Mindenki ott
legyen!**

Izléses nyomtatványok

gyorsan és pontosan
KÉSZÜLNEK

a Muraközi Katolikus Könyvnyomdában

Plk. 172. sz. 1942.

1943. évi 13. sz.

Árverési hirdetés

Dr. Schwarz Lajos csáktornyai ügyvéd já-
rat képviselt Gyurán József kuzmíni lakos javára
2520 P tölke és több követelés járuléka erejéig
a csáktornyai kir. járásbírósg 1942. évi 172. sz.
végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás foly-
tan végrehajtást szenvedőtől 1943. évi április hó
9-én lefoglalt 1240 P-re becsült ingóságokra a
csáktornyai kir. járásbírósg fenti számu végzésé-
vel az árverés elrendeltetén, annak az 1908. évi
XLII. t.c. 20. §-a alapján a fent megnevezett s a
foglaltai jegyzőkönyvből ki nem tűnő más foglal-
tatók javára is az árverés megtartását elrendelem,
de csak arra az esetre, ha kielégítési joguk ma
is fennáll és ha ellenük hálszító hatályú igény-
kereset folyamatba nincs.

Az 52000/1927. I. M. R. értelmében Csák-
tornyai a vasártéren leendő megtartásba határ-
időre 1943. évi augusztus hó 27. napjának dél-
előtt 11 órájára tüzetik ki, amikor a bíróság
lefoglalt tehének, sertések s egyéb ingóságokat a
legjobb árértékűre készpénzfizetés mellett, esetleg
becsáron alul is el fogok adni. Azon ingóságok-
ra, amelyeknek a kiküldési ára egyezer pengőn
felül van, az 5610/921 ME számú rendelet értel-
mében csak azok árverezhetnek, akik a kiküldési
ár egytized részét bánatpénzül leteszik.

Csáktornya, 1943. július 29.

Elek László

kir. bír. végrehajtó, mint bíróság kiküldött.

Német máltrózok figyelik az
ellenséges hajókat.

(Foto RDN)

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 6.— P. na pol leta.
Vuredništvo: Horthy Miklos-tér 6.

Csáktornya, 1943 augustusa 6

Politički tjednik
Zide saki petek.

Sodbina narodov

Velkoga greha su ljudi učinili ne samo ve v zadnjem vremen, nego i za vreme zadnjega stotletja, zato nam je Bog poslal za štrof ve več drugoda krvavoga tabora. Pred prvim svetskim taborom su se ljudi čez čuda deset let živjeli blaženoga mira, ali to vreme su resfratili čisto za badav i ne su nikaj napravili za človečanstvo niti z jenim korakom. A bilo bi posla dosti. V Holandskoj v varašu Haag su držali tobože nekše mirovne konferencije, potrošili su čuda reči i pofratili jos več patera, ministri zvunjskih poslov su sako leto v drugom kopaljšču držali konferenciju i dali su vun glasaj: „Mir je bil zasiguren“. Je tak dugo je bil zasiguren, dok su se gospoda ministri zvunjskih poslov ne zmislili, ve bo dobro celoga sveta vužgati.

Bedak bi bil, što bi rekeli i nišči nebi veruval da je tabor zato zišel, kaj su v Sarajevu Ferenc Ferdinanda zaklali. Tabor je već zdavnja visel v luftu, Princip, vubitel i njegvi ketušu su mu samo vetra dali. Bankeri i fabrikanti, šteri s krvi zlato delaju nosiju političare v žepu oni su napravili prvoga svetskoga tabora Rotschildove bankerske hiže, štere su se rade zvale za bankere cele Europe i njihova rodbina, šteri su strašno javkali, ako v jutro k tehu nesu kiflini dosti prhki bili, ali mirno, s tihim dušnim spoznanjem su trpeli, kaj su v Londonu siromaška delavska deca omedlevala od glada, a v Indiji, do krvi znucani delavci hmiralu od glada. Te su napravili tabora.

Nemški orsang, onda z 80 miljoni ludstva neje smel živeti. Gospodari vlasti, oholna Engleska, s svojom trgovinom čez celi svet s svojimi gizdavimi ladjami, slepo se vufala v svoju jakost i mislija je, da na celom svetu samo ona sme prhke kifline jesti, neje bila zadovolna stem, da je skoro polovicu sveta v šaki držala, šteri je meti celoga sveta. Bankerski i fabrikantski žepi nemaju dno, oholost engleskih lordov, grofov i druge velke gospode nema granicu. Te su napravili tabora.

I da je nemška soldacija, šteru nigdar preladali nesu, zmocena od zaprtih granic, bila presiljena soldačke operacije doli pustiti, onda su te rotschildski habari živjeli i pijani su bili od velke pobeđe. Za tem je došlo prezposlenost, zaprili su sakoga sirovoga materijala, gladna deca, Europa opala v siromaštvo, Versailles Trianon — Oh, ta žalostna vremena!

A jeli su se ta gospoda kaj navčila? Jeli su došli na to, da 500 milijonov evropskih stanovnikov fertala celoga sveta, ne moći samo tak zažutiti? Jeli su se navčili da čim bole koga gnjeteju, stem

bole se vpira? Ne, ova gospoda ne su se nikaj navčila. I ovih zadnjih dvajstpet let su zabadav potrošili, prem da i v Rotschildovim zakonu piše: „Živi, ali živeti daj i drugomu“

Ne! Ovi pobeđniki, pijani od vlasti, sakojački krali penezov, železnic, konzervi, mašče za cipele i bog zna čega još sega, z njihovimi odprtimi tajnimi organizacijami, su još i dale šteri ravnati celoga sveta, nesu šteri videti one velke nepravice, štere trpiju zagnjeteni narodi, ludstvo prez posla, delavci znucani do zadnje kaple krivi, se to oni nesu vidli i nesu šteri gledati. Živeti z velikih spekulaciji, njim je se jeno bilo, ako su cele zemle morale prepasti zbog njihove spekulacije, samo oni naj imaju mastne dobičke, samo oni naj se moreju gavaleriti po celom svetu, po morju i suhoj zemli. Te su napravili drugoga svetskoga tabora.

Danzig! 1939! De smo već od toga! Prepast Polske zemle! Francoska, Belgija, Holandija, Norvegija, Jugoslavija, Grčka, što govori denes za to? Za čisto drugo je denes reč. Nemšku i Taljansku zrušiti do zemle, Europu prepustiti blaženstvu bolševizma i ondakralovati nad celim svetom. Zrnje, i sada ne smeti v Evropi povati, a niti živinu nego z Amerike fasuvati kruha na aedule i nositi stare opravde, štere su amerikanci slekli. Ali i to samo tak dugo dok je njihova dobra voja, kajti oni bi meli vlast v rokaj i ako bi šteri evropski narod postat hmanje dete onda bi mu čisto z lehka kruha doli zaprli.

Samo kaj su oni te rečune napravili prez gospodara. Koga Bog očē štrofati, njemu zeme pogleda. Slepi su naši nepriatel, čisto slepi. Do ve njim niti jen rečun neje nikaj valal. Ta hamišna i lažliva Engleska je, tobože „v obrani kulture“ najpredi pustila v prepast Polsku zemlu, prem da njoj je obečavala zlato i srebro ali denes zato neče nikaj znati, nutri je potegla v tabor Francosku, Holandiju, Belgiju. Rečuni nesu dobri bili, nutri je potegla Jugoslaviju, Grčku, rečuni pak nesu dobri bili. Nutri je potegla Norvegiju i to neje nikaj valalo. Splela se skup s Stalinom, natirala nam je bolševičko strašilo od 200 milijonov ludstva i te rečuni su ne bili dobri. Bomo nabrojali par stacionov te engleske spekulacije: Varšava, Brüssel Verdun, Paris, Compjen, Amsterdam, Dimkirchen, Narvik Belgrad, Athen, Kreta, Singapur, Honkong, onda velki otoki v Južnoj Aziji i tak dale. Kak bodo ta gospoda rečune dali za milijone, zabadav prelejana krvi? Kaj bo rekeli Churchil i engleski velki pop pred

vekovčeni sodcom, za te ludi štere su zabadav v smrt natirali?

I na zadnje su nam navlekli na pleča Ameriku. Naš priatelj Roosevelt, v lažmi prvi, i vreden kolega Churchilov je del na stran zakona, da v ludskim nema nikaj za iskati i zmešal se v Evropske posle, kajti i njegov Rotschildi su gladni, ali niti te rečuni nabodo valali.

Osovinske sile su do ve potukle i držiju pod okupacijom, rano deset orsangov, pak kak si onda te amerikanski gangsteri premišlavleju, kaj nas bodo rano oni potukli? Kaj se morti junačka krv obrnula v vodu? Ali Morti Europu braniju papernati soldati? Ne gospoda draga. Vi se jako vkanjuvlete. Kak je dišla pod zemlu Stalinova soldacija, zato kaj je harcuvala proti Boga, kaj su postali staro železo čuda jezer bolševička taborska kola i avioni, tak bodo postale staro železo i doše pod vodu i gizdave amerikanske ladje i avioni na štiri motore, im i oni harcuvali za krive pravice i da bodo v Ameriki pak zbirali predsednika onda naj Roosevelt reče svojemu narodu kaj je napravil zato, kaj su se v njega vufali.

Taborski matrijal, šteroga prez hasna rezfrčkaju, znaš na milijarde dolare i funte. Ne verjemo, kaj bi naši nepriatel tak bedasti bili, kaj nebi znali, da njim od toga nigdar nišči niti jenoga filera nabode povrnul. Da bodo štuki i puške vtihnule, onda naj amerikanski delavci i oni šteri porcije plačaju, pitaju svoje voditele za kaj je se to bilo i naj se njim lepo zafaliju, kaj su je zakopali v takši dug, šteroga nabodo niti za sto let mogli splatiti.

To je sodbina narodov. Sakoga naroda je Bog blagosiovil s takšimi voditeli kakše je zaslužil. To je štrof za prezgraničnu pohlepnost. Što poseja vetra, on bo vihera žel.

Evropskoga grada nutri zeti ne moči. Mi smo obskrbleni ze sem, a najbolje z vitezkom soldacijom i s pametnimi voditeli i došel bo on den, da bo cukor žohkek postal v zobej onim, šteri ve plešeju od veselja i držiju velko mulatovanje na saki tajni radio glas, onim šteri su srečni, ako čujeju z druge strane makar kak god malo vrednoga glasa, šteri nikaj ne zlamenuje. Naj znaju, da saka strpljivost ima jempot svojega kraja i ako se bodo na plačen den grdo vkanili, naj kriviju sami sebe.

Sp.

Taborski glasi

Taljanska i afrička fronta

V Siciliji su englezi i amerikanci deli na suhu zemlju do 160.000 ljudi i k tomu taborska kola, štuke, mašingevere, i drugoga taborskoga materijala. Nemci i taljani se jako drže i ne puščaju frontu. Kak je teška ta bitka to se najbolje stoga vidi, da su nemci v julišu vništli 94 nepriateljskih ladji se skup od 550.000 ton, 220 ladji od 780.000 ton su tak teško skvarili, da se dugo vreme nabodo mogle nucati, a čuda njih bodo morali restepsti, kajti nabodo več za nucati.

V Siciliji zadnje dneve, osobito na srednjoj fronti su teške bitke. Anglosasi su napravili velike napadaje s teškimi taborskimi koli proti taljanskoj i nemškoj liniji, ali sigdi su je zavrnuli. Dva tjedne su bombarderali nemške i taljanske linije, ali ne su je mogli predreti i sigdi su je zavrnuli, a poleg toga imaju strašno velke zgubičke v ludstvu i matrialu.

Najnovši glasi nam pišeju, da su nepriatelji podigli velku ofenzivu i na južnoj strani, ali ne su mogli nikaj napraviti.

Denes smo dobili glasa s Švajcarske, kaj zahteva Roosevelt od taljanov:

1. taljanska soldačija i taborske ladje naj denēju doli oružje.
2. z nemci ne smeti nikaj dale skupa delati.
3. Soldačiju štera je v bivšoj Jugoslaviji, v Grčki, v Albaniji i Francoskoj mam vun pogegnuti.
4. celoga taborskoga matriala prek dati nepriatelam.
5. Taljanska mora priznati ober sebe jenu englesku—amerikansku—sovjetsku komišiju, štera bi vladala ober Taljanske do kraja mira.
6. Doli zapreti se tobožne taborske krivce.
7. Dimo pustiti se taborske zaroblenike, šteri su v Taljanskoj.

Taljani to sramotu nečēju podnesti i vpiraju se, kak je najdale moči.

Dali su vun glasa, da oni prez sake šale dale tiraju tabora, očēju spuniti svoje dužnosti do zadnjega, oni su velki narod od 46 milionov i očēju živeti, tak kak se to za takšega naroda šika. Svoju zvujsku politiku menjali nabodo. Taljanska i dale spunjavle svoje dužnosti, štere je nase zela z osovino.

Nemške novine se to priznaju i pišeju, da saka taljanska vlada mora znati, da samo onda more Taljanska zadržati svoje mesto v Evropi, ako bo se v tem taboru borila do kraja.

Sovjetska fronta

Na toj fronti nepriatelji i ov tjeđen išli su za tem, da silom predereju frontu, ali na železnoj steni obrane se se to zrušilo. V nedelu nam pišeju nemci, da su nepriatelji pre varašu Orel pak vložili velke sile pešičkoga oružja i taborskih kol, ali z velikimi zgubički morali su se nazaj povleči.

Pre vodaj Kuban i Ladoga tulikajše su se velke sile pustile v ogenj. Od varaša Kriamskaja na zapad se čuda sovjetskih diviziji zrušilo v velkom nemškom ognju.

Ove dneve su nemške trupe doli pobrale celi kup nepriateljskih mašin. nakli su zrušile, 148 taborskih kol, a na Črnom Morju vtopile su jenu ladju od 7000. ton.

V pondelek nam pišeju, da je još navek pre Orelu najošterša bitka. Sovjeti hičeju v ogenj jenu rezervu za drugom i šteri bi predreti frontu. Tak veliju nemci, da sovjeti još nigdar, v celom taboru nesu tak fratili svoje rezerve kak ve, a poleg toga nesu nikaj soldačkoga dostigli. Zgubili su čuda jezer taborskih kol, i aeroplanov i do 60.000 zaroblenikov prez toga, da bi mogli zajti v nemške linije. Ovi velki aldovi bodo njim potrošili sile i tak zgledi, kaj bodo to nemci znucali i napravili protiofenzivu, kak su to već i predi napravili.

V tork čujemo glasa, da su proti bolševikam na fronti Mius napravili nemci velkoga napadaja i lepo su došli napre. Zavzeli su jenoga

brega, šteri je jako važen za dalnje bitke. Poleg toga su vništli čuda nepriateljskih kol i napravili bolševikam velke i krvave zgubičke. Nemški avioni su zrušili šest cugov z matrialom i jenoga cuga, okloplenoga s trupami.

V sredu nam dohaja glas, da su na srednjoj fronti pre varašu Orel nepriatelji pak šteri frontu predreti z velikimi pešičkimi silami, s taborskimi koli i avioni. Naše vitezke trupe su to se zavrnule i s pomočjo naših avionov napravili velku protiofenzivu i nazaj zele mesta, štere su do vremena zgubile.

Pre Ladoga vodi, proti jugu bilo je čuda aeroplanov i taborskih kol, nepriatelji su fest prepravili frontu za šturm, ali naši su je i tu zavrnuli.

Prvoga i drugoga augustuša su soveti izgubili 227 mašin v luftu.

Bolševikam jako diši Ukrajinska žetva, dobro bi bilo zrnje odpeati v Rusiju, samo oni toga nabodo jeli, nego one roke, štere su to zemlju obdelale.

Kaj je novoga v Taljanskoj

Kak smo v zadnjim našim novinam napisali v Taljanskoj se vlada premenila. Mussolini je doli zafalil i maršal Badoglio je drek zel voditeljstvo države. Novi ministri su prisegu položili, narod je napravil velke demonstracije poleg krala i vlade i potli toga je saki človek otišel na svoj posel.

Da se je ta preminba vladi pripetila, englezi i amerikanci su vudrili v veliko veselje i trobentali po celom svetu, no ve smo mi dobili i Europa je prepala. Dali su taljanskomu narodu na radio glasa, naj stopi vun z osovine, naj dene doli oružje i napravi z njimi eksternoga mira. Kondicije toga mira bile, bi da taljanska cela soldačija naj dene doli oružje, sa taborske i trgovečke ladje, se aeroplane, štuke i se drugo oružje i nej daju prek nepriatelam, a zvuc toga nepriate-

li bi zavzeli celu Taljansku i odnod bi onda dale išli proti Europe.

Taljani su odgovorili, da rajši v smrt nego takšega sramotnoga mira. Kak v denešnjimi taborskimi glasi pišemo, taljani skup z nemškom soldačijom još i bole oštred harbuveiju proti nepriatelju, kajti još s prvoga svetškoga tabora dobro znaju, kulko se moči vufati v engleze i amerikance. Kam oni nogu denēju tam više trava ne raste i lepše je junačai hmreti, nego biti rob v sramoti.

Taljanski narod dale harcuvele skup z nemci, i drugimi evropskimi narodi se tak dugo, dok si bo šarcuval svoju slobodu i bolše življenje.

To je istina za Taljansko pripćenje, se drugo je samo brbrajija, šteru nepriatelji širju.

Burma je preglasila tabora Ameriki i Engleskoj

Burma je velka država od prilike 40 milijonov stanovnikov. Leži v južnoj Aziji, z jene strane od ishoda je mejašna s Francoskom Indokinom, od juga z morjem, od zapadne strane z morjem i Indijom. Narod je ves indijski. Država je bogata s hranom i sake fele rudarskim materijalom, ali su ju englezi držali do japanskoga tabora v svojim jarmu.

Japanci su engleze pretirali i zavzeli celu državu Burmu i tak ostobodili naroda od engleskih piavki. Do ve je bila soldačka administracija ali v nedelu je Dr Ba Maw, predsednik komišije za prepravljanje neodvisne Burme skup pozval to komišiju, kakti prvo narodno spravišće i mam na prvaj sesiji su skrčali neodvisnost dr-

zave Burma i postavili su prvu vladu. Za voditelja države i ministra predsednika zebrah su doktora Ba Mawa.

S to vreme su v glavnom varašu Rangoonu potpisali priatelškoga kontrakta z Japanom.

Prvi posel burmanske vlade je bil, da su preglasili tabora Engleskoj i Ameriki i tak ve te države imaju pak jenoga novoga nepriatelja.

Japanska vlada je dala stam prilikom očitovanje, da je stam jako zadovoljna i ide za tem da se Azija reši tudincov, šteri su samo znucavali azijske narode i da z drugimi azijskimi priateljskim državami vništ starinske nepriatele Englesku i Ameriku.

Kőbányai Polgári Serfőzde

murakőzi egvedarusitőja, ugyszintén

PETÁNCI ÁSVÁNYVIZ Iőraklára

glavno skladišće PETANSKE kisele vode

jeđini prodavec pive za Medjimurje i

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti

nyitrai MRÁZ TIBOR

Csáktornya, Kossuth L. vulica br. 1.

telephelyiségét ÁTHELYEZTE
A ZRINYI VÁRBELŐ UDVARÁBA.

je svoje skladišće i magazine PREMESTIL V
ZNUTRESNJI DVOR ZRINYI GRADA (Staroga grada)

Prusatz Viktor ezredes je mrtev

Naši stari megyimurci još dobro potiju stara roga Prusatz, krčmara i črez dugih let varaškoga birova v Csáktornya. Njegov sin Prusatz Viktor honvedski ezredes v penziji je, polti dugoga betega juluša 29 ga, v Budapeštu hml.

Mrtvo telo su dimo dopelali i v torok, augustuša 3 ga z velkom soldačkom paradom zakopali v familijn graft.

Ostavil je sestru gospu dovicu Pecsornik Otto-a rodijenu Prusatz Paulu i nienu decu Pecsornik Otto-a orsačkoga oblegata i varaškoga birova, V. Pecsornik Paulu profesoricu i I. Pecsornik Martu ženu ezredesa.

Naj počiva v miru i naj senja za blaženu Magyarsku i Megyimirje, štero je črez celo svoje življenje jako rad imel.

**Sparati je rodolubnost,
fratiti je izdajstvo domovine!**

Svedočba za mletí za male gospodare

Važen glas kancelarije za Obskrbu Naroda

V kancelariju za Obskrbu Naroda su z više strane tožbe došle, da administrativne vlasti nečeju vun dati svedočbu za mletí o nim gospodaram, šteri imaju menje od pet mekot orane zemle, zbog toga da su te gospodari još ne spunili svoje dužnosti nutri davanja krušnoga zrnja. Stem vred kancelarija za obskrbu naroda daje na glas, da zbog toga administrativne vlasti nemreju skratiti vun davanje svedočbe za mletí.

Spravljajte koščice od kiselih jabuk, za jenu kilu dobite 25 pengő.

Zatukel je protivnika, sod ga rešil v to ime da je sebe branil

Išče za vreme Jugoslavije se pripetilo, kaj je v Luttenubergu z jenom prilikom bilo veliko mulotovanje. Ludi z dveju obcin su se zabavljali i kak je to starinska šega, vudrili su v dve partije. Tak su se i te moški posvadili i nesterni od njih su na letli na Meszarics Istvana z Ráczkarnizse. Svaja je bila jako pogibelna. Reisz Lajos je zgrabil jenu igu i štel je z njom Meszaricsa biti. Meszarics je igu z rak zel i da napadače drža od sebe vkraj, vrtel ju je kohl sebe. Reisz je se jeno štel Meszaricsa zgrabiti, pak je išel na njega, a ta teska iga ga tak vudrila po glavi, kaj je dobil tesku ranu i od toga je hml. Meszarics je bil obtožen i več visepot je bila resprava. Navek se stem branil, da se on z igom moral braniti, kaj življenje mu je bilo v pogibeli. On neie kanil nikoga vudriti, nego je samo zato vrtel kohl sebe igu, kaj nišči nebi blizo došel. Sudbeni stol je odredil da se preslušaju svedoci. Ve na tretjem sodu je glavni svedok Szomolko Sándor bil preslušan. On je se videl i potvrdil, je obranu Meszaricsa. Potli je govoril branitel i sod je videl, da je Meszarics samo sebe branil i tak ga je rešil od obtužbe, da je cloveka zaklal.

Stem je jena stara i duga pravda zvršena.

Jeli sam platil za novine?

Naredba za kupovati i popravlati obuteli

Taborsko gospodarenje z materialom je i pre kupovanju obuteli doneslo eksterne naredbe. Da se material za obuteli čim hasnoviteše potroši i da se ono, kaj se v orsagu zmore čim pravičneše rezdeli, je minister za obskrbu naroda vun dal naredbu.

Za rezdelenje obuteli služuju službene cedule.

Kakše cedule se vun davleju

Najpredi treba znati, da za ve imamo dvoje forme obuteli i to, obuteli s kožnatimi potplati i obuteli prez kožnatih potplatov, to su oni z umetnimi potplati. Gumeni, drveni, prešani kunjštni i t.d.

Od obuteli s kožnatimi potplati su najviše doli zaprti. Odpočetka su sa obuteli bila doli zaprta, a polti su nesterne, a osobito pontucane i deteče, od broja 23 menje oslobodili. Šteri su oslobodjeni, mora saki mešter i saki štacunar z obuteli vun deti tak, da to saki clovek more videti. Kaj je tam zapisano, neje doli zaprto, ali sa druga obutel s kožnatimi potplati je doli zaprta.

Koža za potplate je od 1939. leta, septembra tulikajše doli zaprta.

Obuteli s kožnatimi potplati i kožu za potplate je moči kupiti samo na službeno cedulu.

Doli zaprte obuteli s kožnatimi potplati i kožu za potplate je moči samo na cedule kupiti. Ran tak samo na cedule moči dobiti oglavi i temple.

Na kožnate šolce šteri nesu doli zaprti i na obutel s gumenimi potplati ne treba cedule, kajiti niti ovi nesu doli zaprti. Ali ako bi v šteroj varmegiji stalila obutel s kožnatimi potplati, onda viceišpan more predložiti, da minister za obskrbu naroda more doli zaprti i obutel z umetnimi potplati. Takša deli zaprta obutel bo se vun davala na žute cedule.

Za kupovanje, fremanje i popravlenje obuteli s kožnatimi potplati se davaju vun tri bele cedule:

1. črlene cedule za fremanje obuteli.
2. črlene cedule za oglavi i potplate.
3. zelene cedule za kupovanje gotove obuteli.

Fremanje na meru, oglavi, temple

Mešter sme napraviti obutel s kožnatimi potplati samo na črleno cedulu, a ran tak sme delati oglavi i temple, a niti sam sebinsme prez toga napraviti. Da si što da obutel napraviti, mo-

ra meštru črleno cedulu prek dati, a mešter samo na črleno cedulu more delati.

Na črleno cedulu občina napiše broja obuteli i kakši bodo, visoki ili niski, črlena vala samo za takšu obutel, kakša je na njoj napisana.

Ludi moreju si i sami kupiti s črlenom cedulo matriala za obutel i trgovec je dužen z potplati i zgornju kožu i se drugo potrebno vun dati. Ako što donese kožu i matriala, onda mešter i prez črlene cedule napravi obutel, oglavi i temple, samo mora v knigu zapisati komu je napravil, da i kakše delo je zvršil.

Ako što ima falingastu nogu, kaj nuca takšu obutel, za štero je treba više kože i matriala to se na črlene cedule nemre dati napraviti, za to je treba eksternu molbu i ktomu je treba svedočbu službenoga doktora, kakšu falingu ima i svedočbu občine, da je zadnjipot dobil obutel.

Molbenicu mora prek dati mešter, ako pak clovek sam prosi, onda mora v molbenicu napisati ime meštra, što bo obutel delal. Takše šolce more prositi samo on, komu su zasigurno jako potrebni.

Popravljanje obuteli

Mešter slobodno popravlja obutel prez črlene cedule ako to more prez kožu za potplate, ili pak ponuca krpe, štere ostaneju da se potplati krojuju.

Krpati potplate i pete je smeti samo s falački, šteri ostaneju pre kroju.

Pete delati je smeti samo s falačkov, šteri vkraj opadneju. Ran tak i zgornji flek sme biti sumo takši, šteri vkraj opadne i to pre moškoj obuteli 4 deke na jen par, a pre ženskoj i detečoj obuteli 3 deke na jen par na čizme pak 5 deke.

Potplate i pete je treba nabiti s železnimi cveki, ili plehom, kaj bodo duže držali.

Kupovanje gotove obuteli

Trgovci i mešter, šteri držu gotovu robu za prodavati, štera neje po meri napravljena, samo na zelene cedule. Na zelenu cedulu je moči kupiti samo jen par šolcov takše, kakše su na ceduli napisane. Mali mešter, šteri nema prek štri detičov i zvum mašine za šivati nema drugu mašinu, slobodno proda i na črleno cedulu z onoga, kaj je za trgovinu napravil.

Drugipot dale

Prosimo naše čitatele, naj si spravljaju ove novine, kajti stvar je jako važna.

Veliko proščenje za Megyimirje v Bucsuszentlászló

Naš veliki sin Megyimirja Uzdóczy-Zadravec István soldački biskup bo blagoslova delil

Našemu pobožnomu megyimurkomu narodu jako fali, kaj si već dve leti neje mogel dušu okrepiti na svetom potu i Bogu se v roke dati onak, kak je to pri nas starinska šega, kakti zbog taborskih prilik se prošćenska mesta nemreju pohajati.

Kak već zdavnja vidimo, naši voditelji se brigaju za naš narod ne samo za bolše življenje nego i za naše duše, pak su zato napravili velku organizaciju, kaj se bo za Megyimirje napravilo na Velku Mešu, augustuša 14—15 ga v Bucsuszentlászló veliko, lepo i pobožno prošćenje.

Bucsuszentlászló je tri štaciona ober Nagykanizse, franciskani imaju tam velkoga klostra, bode išel eksterni cug ta i nazaj, karte bodo po falešoj ceni. Tam bode počekal i prošćiju vodil velki sin Megyimirja Uzdóczy-Zadravec István soldački biskup v penziji. Bode služil bišku-

pečku mešu i blagoslova delil. Došla bodo na prošćenje sa megyimurska i varmegijska velka gospoda. Naš orsački oblegat Pecsornik Ottó, šteri vodi velku brigu s tom organizacijom, bo tulikajše s prošćijom išel.

Lepo bi bilo, da bi se organizirali naši leventasi dečki i puce v lepoj megyimurškoj narodnoj opravi i leventaskim cimerom i zastavom, fejervergari pod zastavom i z muzikom, kaj bi pokazali, da je naše Megyimirje ne samo pobožno, nego i pravi gyungy naše domovine.

Meše i spovedi bodo po megyimurski i magyarski, tam je velki franciskanklošter, kvarter bo za sakoga.

Što nani idti na ov sveti pot naj se glasi v klosterskoj kancelariji i na sakom farofu se moči zapisati dati.

Megyimirci! S pobožnim srcem se obrnite k dobromu Bogu i zafalite mu, kaj nas je občuval od sega taborskoga zla!

KAJ JE NOVOGA?

— **Pajdaška Služba i Črteni Križ su pobirali.** V nedelu, augustuša 1-ga su naše dobre gospe i leventaške puce pak bile na svojem mestu po glavnim ulicama varaša i pobirale su za naše vitezke honvede, njihove familije i invalide.

Trud naših gospeh neje bil zabavad. Se posod smo vidli ludi s črtenim križom na psaj, to su bili dobrovoljni darovatel i nabralo se penez do 1850 pengő.

Fala plemenitim darovatelam, šteri su i ve pokazali, da je njihovo magyarsko i megymirsko srce navek odprto za honvede, fala dobrim gospe i leventaškim pucam za njihovo delo, štero su alduvale za te jako plemeniti i rodoluben posei.

— **Leventaška zabava.** Naši mladi leventaši, polti kak smo se povrnuli, su se čuda kaj kaj čega navčili. Ne samo soldačke stvari, nego i svetsku inteligenciju. Vidi se da imaju dobre i marlive voditele, a i dečki puce se radi vučiju i očeuju pokazati, da se voditeli ne trudiju za badav ž njimi.

Zadnjipot v nedelu, augustuša 1-ga su napravili lepu predstavu. Dali su napre „Krasznahorka büszke vára“ zvanoga, lepoga rodolubnoga falata s popevkami, pred punom salom ludstva.

Dečki i puce su jako lepo igrali i čudapot su njim pokali z rokami.

S teh naših leventašov bodo postali dobro zvučeni inteligenti ludi.

— **Porcinkulski sejem v Csáktornya.** Augustuša 3-ga, v tor k su držali, po staroj šegi porcinkulskoga sema. Dotrali su čuda vozne marhe i se se prodalo. Konjski sejem je bil slabeši. Kak se vidi cene ideju gor.

Sejem z robom je, zbog taborskih prikli slab bil.

— **Svati v Stridóváru.** V nedelu, augustuša 8-ga bude v Stridóvárskoj cirkvi stal pred oltar Rodik Tivadar, navučitel v Vashegyu z Nemezc Emiliom, lepom kcerkom Nemezc Károlya, štacunar v Stridóváru i njegve žene Alt Ilone. Mladomu paru želimo čuda sreće!

Jen megymirec je s kosom zaklal svojega brata

Velka nesreća se pripetila v občini Ligetfalu poleg Stridóvára. V toj občini na jenom gruntu stanujuju brati Belovics János i Agoston. Te dva brata su već čez duće vremena nepriatel i čudapot su se posvadili. Tak su se i ove dneve posvadili i polti prve štrince je jen brat otišed k drugomu v stan i tam su se dale svađili. Svaja je bila tak oštra, kaj je Belovics János zgrabil kulčica i tak se postavil na brata. Tak je bilo pogibelno, kaj je Belovics Agoston za svoju obranu zgrabil kosu, štera je v ganjku visela i žnjom se branil, a v toj obrani je višepot mahnu na brata Jánosa i višepot ga ranil na psaj šinjaku i hrbtu. Belovics János je v svojoj krvi skup opal. Domaći su mam skup dobežali i poz-

vali doktora Zgonik Gyulu, on mu je dal prvu pomoć. Po doktorovoj naredbi su omedletoga Belovics Jánosa odpelali v špital v Csáktornya, ali je se staro za badav bilo, kajti je te nesrečen 39 let star človek tulko krvi zgubil, kaj je za kratko vreme hmrl.

Zandari su to nesreću dali na glas državno-mu tožitelu v Nagykanizsi, ondot je došlo naređenje na kraljevski sod v Csáktornya, da naj se napravi sodbeno paranje i kvizicija, to je bilo i izvršeno.

Belovics Agostona, krivca su preslušali. On se stalno stem brani, kaj je brat s kulčicom išel na njega i tukel ga, a on je samo v svojoj obrani mahal s kosom.

Belovics Agoston ima svojega stalnoga stana, ne treba se bojati, kaj bi vušel, za to su ga do daljnega doma ostavili. Zandari dale tiraju kviziciju.

Za mrtvo telo zakopati su vun dali dozvolu.

Velko porcinkulsko proščenje v Csáktornya

Naš pobožen narod Megyimirja i on sprekmurske Zalevarmegieje polti oslobodjenja je pak pokazal, da svoju pomoć išče samo od Boga.

Kak se sako leto na Porcinkulovo drži v Csáktornya sveto proščenje, tak su se i letos naš verni ludi požurili, da si sprosiju božu milost v temi teskim taborskim vremenim. Ta proščenja su pak tak lepa, kak su negda bila, kajti dok smo bili pod ljudskim jarmom, ga niti pol ludstva ne bilo.

V nedelu već pred poldan su dohajale menjše i večke prošćenje z respelami i zastavami od svih krajov. Sako leto se više vidimo pobožne ludi z Prekmurja i magyarskih kraiov Zalevarmegieje. Cirkva celi den puna, pre saki spovedalnici su se ludi Bogu v roku davali. Meše, predšterva i blagoslovi su bili magyarski i megymirski.

A najlepše je bilo v nedelu na večer ob 7 vuri. Bila je prošćenja za mir i tulko ludi je bilo na toj prošćenju, da se to već zdavnja ne vidlo. V ulice kud je prošćenja išla, se pune z ludmi i pokornu su prosili Boga, da nam čim predi podeli blaženoga mira.

Mortni nas dragi Bog rad ima, kajti nam je ktomu svetomu poslu dal jako lepo vreme. V pondelek celi den su bile bože službe a popoldan su se mladi ludi malo i mlatovali.

Ludi, šteri su bili na tom svetom potu, su si dušu napunili z božom milosti i nabodo pozabili za to proščenje.

Gospodarstvo

Kak se ima seno nutri dati

Naredba ministra za obskrbu naroda broj 141.700.943. K. M. za nutri davanje letošnjega sena (K. E. 30. sz.)

Saki polski gospodar, šteri ima senokoše, dužen je od sake katastrofne mekote dva metre sena, ili elavu nutri dati. Gospodar, ili zvizatel

senokoše, mora ovu dužnost spuniti i onda, ako je košnju i pospravljanje z resa vun dal.

Komisiija, v šteroj je predsednik vicešpan, ako se de pripetiti, kaj je ne dosta zraslo, more nekaj doli pustiti.

Ako što ima tak malo senokoše, kaj niti pedeset kil ne dojde na njega za nutri dati, takši gazda je oslobodjen.

Občinsko poglavarstvo mora do 1943. augustuša 5-ga skup spisati gospodare, šteri su dužni seno nutri dati i to je moći čez osem dni pogledati.

Stranjskim gospodarom mora to občina na glas dati. Za vreme, dok je popis gospodarov vun deti, je moći reklamaciju nutri dati. Ci se najde kakša falanga to se mora popraviti. Polti popravkov već ne moći nikaj reklamirati.

Seno se mora prek dati sumo za to određenim trgovcam. Ta krma se ne rećuna v jedinice (punktume).

Gazda mora na seno paziti, dobro ga čuvati tak dugo, dok se prek zeme, kajti, od dneva, kak je gori zeto, je to seno doli zaprto.

Vlasti bodo dale na glas, da se bo imelo zapisano seno određenim trgovcam prek dati. Mesto de se prek temle, nesme biti dale, kak najbližesi železnički štacion, de se roba prek davle.

Či ga v seli već takših gospodarov, šteri su dužni menje kak jen voz sena nutri dati, onda se občina briga za foringu na strošek gospodarov.

Što do termina nabo nutri dal, kaj je dužen, foszolgabirovija, more odrediti da mu se zeme makar i zandari.

Ako je komu ne zraslo dosti senokošnoga sena, na mesto toga more nutri dati i poisko seno, onda slamu za hraniti i slamu za nastirati. Polsko seno mora isto tulko, slamu za hraniti pol drugopot tulko, a slamu za nastirati dvapot tulko nutri dati.

Na prošnju more vicešpan dozvoliti da on gospodar, šteremu je seno ne zraslo more na mesto toga nutri dati zob (ovese) i to za celu dužnost, ili samo za res. Samo ovo se ne zapiše v gazdinsku knigu.

Za sakah 2 i pol metre sena more gospodar jen meter zob nutri dati, ali to se ne rećuna v jedinice (punktume).

Seno se plaća po službenoj ceni. Kontrola bude. Što bo kakšu falangu napravil bude strolan.

Što su teški delavci

V službenim novinam je zisla naredba, što se ima rećunati za teškoga delavca, kajti takši i maju prava na većšu porciju kruha.

Takši delavci su ovi:

Šteri velkoga terha nosiju, spediterski i magyarski delavci, si takši, šteri zmečke stvari nosaju. Polski gospodarski i sumski delavci, šteri zemlu na kubike kopaju, drva sećuju, ciglu i vapna zgeju. Fre mestriji šteri kotle kuraju, teske lalate nosiju i s teskimi lalati masinu dvoriju. Šteri železo levaju, pecu v levaomci kuraju, kovaci z rokom i masinom, teski sloseri, šteri kopaju kamena, zenlu, peska, proja, staniceri, ciglari i crepari, žagari drugi delavci pre drvi, parketari, drvvari, koznari, fabrički delavci pre apreturi, šteri konople i lena nanaćuju, na šloprogu težaki i drugi delavci de se hrana dela, minarski delavci židari, židarski težaki, cimernari, cestari i njihovi težaki, betonski delavci, zdentari, v stampanju slagari, i masinmajsteri, električni delavci, šteri na stupaj delaju, monterji, železnički masinisi, hacari, strekari.

Te si imaju pravo na većšu porciju kruha, ali moraju meti svedočbu z onoga mesta de delaju.

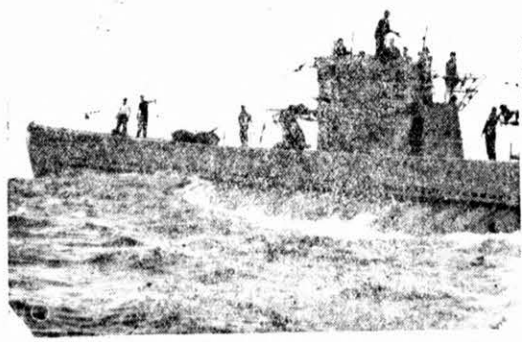
Naredba stopi v življenje septembra 1-ga

Felőlös szerkesztő: Peczornik Ottó

Felölös kiadó és lapkielbitor: Peczornik Ottó

Írók: Munkácsi Katalin, Károlyi György — Csáktornya

Magyarországi Népi Szózat

Nemška podmorna ladja na Atlantskom oceanu (Foto RDV)